

FESTIVAL

El festival Rihihiu esdevé una catarsi col·lectiva per a repensar la tradició a través de l'art

Santa Bàrbara Redacció

"Anar a Santa Bàrbara ha estat com entrar a una galàxia de gent estupenda. Rihihiu ha estat una iniciativa que des de la quotidianitat més absoluta ha aconseguit fer poble ajuntant diverses generacions i donar la volta a la tradició per adaptar-la als nous temps", explicava este cap de setmana la geògrafa Rosa Cerrarols al seu compte d'instagram. Co-fundadora de l'espai cultural autogestionat el Konvent de Berga, esta professora del departament d'humanitats a la UPF fa anys investiga el paper de la geografia en la seua intersecció entre creació cultural i paisatge. I, justament, la relació entre creació cultural i paisatge és un dels eixos al voltant del qual, entre divendres 15 i diumenge 17 d'octubre, s'ha articu-

lat el programa de Rihihiu.

El nou festival d'arts escèniques de petit format s'ha desenvolupat a les masades de Santa Bàrbara (en un entorn patrimonial poc reconegut, al qual no s'ha donat mai importància) i

ha estat pensat per a recuperar el patrimoni immaterial i la història, amb una relectura contemporània de la tradició; i, sobretot, amb mirada anàtica de gènere. Les creadores i actives planeres Anna Zaera i Zoraida

Roselló -viuen amb un peu al poble i l'altre, a Barcelona- han dissenyat un programa que ha atret més de sis-centes persones. Gent del poble, però també molts forans, han gaudit de la dansa de Carmen Muñoz, les fotografies de Quim Giró, de performances, d'una taula rodona i d'un concert participatiu al so del rihihiu, el crit que ha donat nom al festival i que remet al cant que antigament utilitzaven els pagesos de la zona per a dir-se, d'un hort a un altre, que ja havien tornat a casa i que si volien podien passar a saludar-se. Servia, així, per a comunicar-se des de la distància.

"Diumenge al matí, el Diàleg Arts viues a les masades va esdevenir un moment d'intercanvi intergeneracional, en el qual es va generar un clima de sororitat entre les dones de Santa Bàrbara i es va fer evident la

necessitat d'explicar-se en públic i de manera col·lectiva per redefinir la identitat femenina", comenta Zoraida Roselló. El mateix diumenge, la processó de Marfantes i Pubilles va ser un acte reivindicatiu, provocador, amb una relectura queer de la cultura popular. La possibilitat de repensar les figures femenines tradicionals del poble ha obert nous horitzons i hi ha implicat associacions locals, de teatre, feministes, persones de totes les edats i ciutadans que s'han preguntat: "Perquè no hi pot haver un noi pubill?".

El festival ha buscat la interacció amb altres projectes de relectura de les tradicions i els espais patrimonials a través de l'art, com per exemple el laboratori experimental El Konvent de Berga, amb la voluntat de fer xarxa amb projectes similars d'altres punts del país. La primera edició de RIHIHIU s'ha organitzat amb la col·laboració de l'Ajuntament de Santa Bàrbara, d'associacions locals i del portal d'oci i cultura Surtdecasa.cat.

FOTO: TERESA JARQUE